

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTEIN BUCURESCI La casa Administratiunii
IN TARA: Prin mandate postale.

Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.

IN STREINATATE: La toate oficiile postale
din Uniune, prin mandate postale.

Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

LA PARIS: Se gaseste jurnalele cu 15 Cent.
numarul, la Kioscul din rue Montmartre 113
Bulevardul St. Germain No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIA

No. 3. — Piată Episcopiei. — No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINIS
TRATIA ZIARULUILa Paris: la Agence Havas, place de la
bourse, 8.Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires
10, (Place de la Bourse) pentru Paris, Franca,
Germania, Austro-Ungaria, Italia si Marea
Britanie.Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
si reclame pe pagina treia 2 lei linia

50 B. UN NUMER VECHIU, 50 B.

ADMINISTRATIA

No. 3. — Piată Episcopiei. — No. 3.

DISOLVAREA CONSILIULUI DE LA SEVERIN

UNDE SUNT FACTIOSII?

CUM TRAESTE PRESA COLECTIVISTA

PE LATINESTE

CURIERUL BAILOR

CRIMA DE LA CRUCEA ROSIE

DISOLVAREA CONSILIULUI DE LA SEVERIN

Mie, cel care scriu articolul de față mi-a plăcut tot-d-a-una d. Radu Mihai. Acest om scurt și gros, voinic și sănătos, rumen și gras, tot-d-a-una mulțumit de densus, acest personaj așa de escuberant de viață materială în cât îți aduce aminte de vorba lui Taine asupra tipurilor lui Rembrandt, *une brute florissantes*, are o calitate care îl face simpatic iubitorilor de curiosități psihologice, are acea adorabilă franchețe pe care toți îi cunoaștem. Or cât de vulgară și de comună i'ar fi înfașurarea, or cât de respingătoare și s'ar părea ființa sa morală, d. Radu Mihai, la urma urmelor te atrage, vrând ne vrând, a-unge a 'ți fi simpatic.

D. Radu Mihai e un tip, d. Radu Mihai e un fenomenuri și rar. Seninătatea cu care își duce în spina trecutul, cu care își afișează toate faptele rele, cu care ascultă atâtea adevăruri crude care îi compromit onoarea, demnitatea și moralitatea își dovedesc un cinism atât de colossal, în cât și se pare că ia propozițiile unei desvârșite inconștiențe.

El bine, în mijlocul nostru intelectual, d. Radu Mihai, făcând un contrast așa de puternic, cu credințele și ideile de toți admise în teorie, dacă nu și în practică, nu poate să nu te intereseze, să nu te atragă, să nu te distreze. Uritul, puternic exprimat a fost tot-d-a-una un element estetic de întâia putere și d. Radu Mihai s'a arătat tot-d-a-una *franchement canaille*, cum zic francezii.

Teoria estetică, că autorii dramatioci, pentru ca să zugrăvească cu putere un caracter omenesc, o pasiune, trebuie să și aleagă eroi dintre regi, pentru că voința lor nefiind limitată de nici o putere mai mare, caracterul se poate arăta întreg, a fost cu mult succes experimentată de colectivitate cu d-nu Radu Mihai. La adăpostul atot puterniciei pe care nimic n'o mărginește, d-nu Radu Mihai își desvolta cu liniște ciudatul său caracter, i' mensesa sa nerușinare, uriașul său dispreț pentru toate ideile primite, pentru toate ficțiunile sociale, pentru toate credințele și instituțiile publice.

Bogata sa natură se manifestă foarte des și sub formele cele mai variate. Ultima manifestare a obrăzniciei sale, a îndrăzneției sale, și a batjocurii pentru opinia publică, este dizolvarea consiliului comunal de la Turau Severin și raportul scris cu această ocazie către Rege.

Nu mai discutăm dacă cele două trei fapte puse în sarcina consiliului sunt adevărate sau nu, și dacă sunt de natură a atrage o dizolvare. Întrebăm numai cum se face că la Severin Consiliul comunal se dizolvă fiindcă tipograful a tipărit o zi mai târziu listele electorale, pe când consiliul comunal de la Piatra, județul Neamțu, care nu le a abșat de cât peste câte-va zile de la expirarea termenului, nu s'a dizolvat? Întrebăm pentru ce la Meheduniu consiliul comunal se dizolvă fiindcă gardașii erau nepiași pe patru luni, de și cei 'ași funcționari erau piași regulat, chiar raportul o spune,

pe când la Vâlcea consiliul Comunal nu se dizolvă, de și nici un fel de funcționari nu sunt plătiți de șase luni și primarul la caii pompelor pentru ca să se plimbe, lăsând ast-fel casele cetățenilor în prada fiacărilor mistuitoare! De ce această nepotrivire, de ce această pârținare?

D. Radu Mihai nu se ascunde, d-sa spune verde Regelui și țerei că dizolvă consiliul județean fiindcă este din opoziție.

Eacă ce zice în raportul său :

S'a crezut că o interpretare generoasă angajia mai mult pe noul consiliu la o mai bună administrație a intereselor comunei. Numai ast-fel noii consilieri se puteau recomanda concetățenilor d-lor și justifica ardoarea și pasiunea întrebuintă pentru a isbuti a fi consilieri comunali.

Positiunea le era într'adever delicată. Primarul și ajutoarele, alși de consiliu ca autorități constituite ale Statului, sunt funcționari publici; ei au între altele și atribuții de poliție și mai ales de salubritate publică, cari le exercită în numele și dupe ordonatele ministerului.

Prin urmare, nu poate fi cestiune de o independență absolută. Datorile serviciului le împune activitate și imparțialitate în lucrările d-lor.

Acest adevăr a fost uitat, ss pare, de actualii membri ai autorității comunei Severin.

Acest pasaj este o minune de nerușinea și de insolentă. Cincul ministru spune împede țerei că primarii sunt funcționari publici, deci dependenți de guvern, deci nu trebuie să fie din opoziție. Pentru acest personaj fenomenal lupta legală în alegeri, nu tolerată, dar ridicată de constituție la înălțimea unei datorii cetățenești, a ajuns a fi un păcat care trebuie ispașit.

Ardoarea întrebuintă pentru a reuși trebuia justificată!

Justificat un lucru așa de obicnuit, așa de normal, așa de firesc ca lupta dintre partide!

Dar numai lucrurile excepționale trebuiesc așa justificate cum cere d-l ministru, care începe a nu mai înțelege nici cea mai elementară formă a vieții constituționale!

E nemărginită îndrăzneala cu care fostul desculț de la 1874, omul care răcnea la răspântii și bate joc de opinie și de țară. Prezența acestui om în guvern este un scandal, o rușine și o primejdie publică

Ziceam că 'mi place d. Radu Mihai! Da 'mi place să-l privesc ca fenomen psihologic, ca element estetic. Imi place să-l văd zugrăvit într'un roman ori într'o scriere teatrală, de un Balzac ori de un Shakespeare, dar n'aș voi să-l mai văd nici ca vătășel în viața publică a Națiunii pe care o insultă și o conrupe.

Un conservator.

TELEGRAMME

AGENCIA HAVAS

Constantinopol, 30 August.

Cele două grupuri pentru și contra prințului de Coburg lucrează cu sârguință. Italia și Germania par a lucra în grupurile lor respective

Se asigură în adevăr că baronul Blanc într'o lungă audiență ce a avut Vineri de la Sultan, vorbind în numele grupului său, și dete siliința se arate legalitatea absolută a alegerii prințului de Coburg și se stabilească că nu numai Italia dar și Engliera și Austria admit acest punct de vedere, și că trebuie numai să se ocupe de mijloacele de a legaliza întronisarea prințului de Coburg. Naturalmente baronul Blanc a lucrat pentru dărîmarea combinațiunii Ehrenrooth.

De altă parte, Ambasada Germaniei, pentru a preîntîmpna intervenirea rusească în Bulgaria, silește Poarta să trimează trupe în Rumelia, făcînd să se întrevază, în cazul contrariu, o ocupare rusească ca aproape inevitabilă.

În fața acestei divergențe de vederi așa de netedă, Sultanul pare a voi să amâne trimiteria circulară proiectată în privința combinațiunii Ehrenrooth și ar telegrafia prealabil la Berlin pentru a cere ca Germania să mijlocească pe lângă Engliera, Austria și Italia, pentru a le face să accepte combinațiunea rusească Ehrenrooth; dar pînă acum nici o hotărîre nu s'a luat; de altminteria întregă săptămîna aceasta este ocupată de serbarie Curban Bairamului.

Această perplexitate a Turciei este primîntă de hotărîrea luată de Sultanul

de a nu interveni militărește în nici un cas în Rumelia, ceea ce ar explica urmarea licențării rezervelor.

Petersburg, 31 August.

«Le Journal de St.-Petersbourg» zice că inițiativa în privința executării Tratatului de la Berlin aparține Turciei; numai ea trebuie să decidă dacă voește să ia asupra-și consecințele ce ar putea să atragă renunțarea sa.

Berlin, 31 August.

Împăratul a sosit după amiază din Babelsberg și a fost acamat într'un mod căduros de mulțime.

Berlin, 31 August.

«Posta» anunță că guvernul ar avea intențiunea să supună Camerilor un proiect de lege tinzînd să împună fondurile străine.

Viena, 31 August.

Împăratul a plecat spre Moravia unde va asista la marile manevre.

AGENCIA LIBERA

Belgrad, 31 August.

Curtea de casație a anulat sequestrul operat asupra averii fostului ministru de finanțe, Vucaciu Petrovici, și a respins, în ședința sa de ieri, concluziunile actului de acuzare.

Belgrad, 31 August.

Comisiunea însărcinată de a și da pîrerea asupra organizațiunii militare, a propus de a se fixa cadrele armatei permanente la 20,000 oameni și de a se crea școale militare la Belgrad, Nisch și Crajevacl, pentru ca sub-ofițerii care au avansat în ultimul rebel din cauza lipsei de ofițeri superiori să și poată completa instrucțiunea lor militară.

Comisiunea a mai propus mărirea Academiei militare existente pentru ca să se formeze o pepiniera de ofițeri de orice armă, precum și introducerea de manevre anuale pentru instrucția practică a trupelor. Ea a exprimat în fine dorința de a se reduce bugetul de rebel.

Londra, 31 August.

Ziarul «Times» zice că nici o dispozițiune a tratatului din Berlin nu autorisă pe Rusia de a trimite un comisar special în Bulgaria. Organul cetății blamează esitarea Porței de a respinge categoric propunerile rusești.

Sofia, 1 Septembrie.

Compunerea cabinetului a fost amînată pînă la sosirea d-lui Jivkoff. Eată lista ministerială care circula :

Stambouloff, președinte al consiliului și ministru de interne.

Natchevitch, afaceri streine.

Stoiloff, justiție.

Muturoff, rebel.

Jivkoff instrucție publică.

Nicofofo la finanțe.

Constantinopol, 1 Septembrie.

Poarta renunță definitiv să ia măsuri coercitive contra Bulgariei.

Lintz, 1 Septembrie.

D. Hans Kirchmayer, personajul foarte cunoscut în mișcarea politică din provinciile Austriei superioare, fondatorul unui mare număr de asociațiuni de țărani, a fost arestat sub inculparea de fraude și substrațiunii ce ar fi exercitat de mult timp în serviciul militar.

Berlin, 1 Septembrie.

Împăratul Wilhelm a sosit aici venind din Babelsberg.

Berlin, 1 Septembrie.

«Gazeta Crucii crede a ști din sorginte autorizată că întrevederea împăratului Wilhelm cu Tarul va avea loc la Steiin. Visita contelui Kalnoky la principete de Bismarck va avea loc în Friederichsruhe la 8 Septembrie.

Berlin, 1 Septembrie.

«Die Post» anunță ca ministrul de finanțe face un proiect de lege fixînd un impozit asupra fondurilor străine.

CUM TRAESTE PRESA COLECTIVISTA

Unul din amicii noștri din Caracal ne trimite un exemplar dintr'o scrisoare circulară adresată către prefeți de către d. Gr. Grandea, gazetar polițienesc, prin care 'i invită a arăta casierilor generali voința supremă a d-lui Radu Mihai.

Scrisoarea aceasta este un mic giuvaer de stil colectivist și un model de proceduri colectiviste. Bieții prefeți sunt tratați cu o lipsa de ceremonie, cu o familiaritate, care miroase a poliție de departe.

Contribuabili, arendași statului, percepătorii, să se ferească bine. Îndată ce vor pune piciorul în vre-o casierie, pe lângă banii ce vor avea să verse, să se gâtească și de costul unui abonament la ziarul d-lui Radu Mihai, căci alt-mintrelea nu le va merge bine.

Așa vrea d. Radu Mihai.

D. Radu Mihai are procedurile sale bine cunoscute și acest demn bărbat nu le schimbă nici odată.

Când era prefect de poliție, avea ziarile sale, *Trăsnetul, Răcnelul, Tipatul, Ciocoiul și Resboiul* d-lui Grandea. Odată cu plecarea sa de la poliție aceste foite au încetat, pentru a reapare, cu nume schimbate dar cu același personal îndată ce inspiratorul lor a ajuns ministru de interne.

Un lucru e curios în toate acestea : de ce aceste gazete și schimbă așa de des numele, de ce d. Grandea a încetat de a și publica înșanitățile sub titlul de *Resboiul*, pentru a le boteza *Sentinelă* până mai alaltă-eri și acum de curînd *Bistrița*?

Lucrul e ușor de explicat. După cincispre-zece zile, aceste foite sunt cu deservire discreditate și nici funcționarii mici cărora au fost impuse și care le au plătit nu le mai cinstesc. De aici trebuința de a le schimba des numele.

Remâne, de astăzi, bine constatat ca toate infamiile, toate amenințările și toate îndemnurile la violențe cuprinse în aceste foite, sunt inspirate, aprobate și comandate de d. Radu Mihai și plătite din banii contribuabililor smulși cu deasila prin ajutorul prefeților și al casierilor generali.

Iacă scrisoarea circulară al cărei original 'i posedăm :

«BISTRITA» Bucuresci, 14 August 1887.
ZIAR QUOTIDIAN
BUCURESCI
Pasagiul Român

Domnule Prefect,

Mai mulți cetățeni luînd inițiativa d'a funda un nou ziar quotidian «BISTRITA» d. GENERAL RADU MIHAI MI-A RECOMANDAT SĂ TRIMET LISTE DE ABONAMENT ÎN TARA. AM ȘI TRĂMIS CĂTRE CASIERII GENERALI AI PARTIDULUI NOSTRU.

Nescînd însă acești recomandăția, vă rog a le o comunica d voastră. S'a nelugrijit mult presa din partea partidului nostru, așa că am ramas mai fără apărare. Este timpul a înlătura această nelugrijire. Prin o espunere lămurită, francă și populară a lucrurilor și faptelor, credem să isbutim a neutraliza influența ziarelor opoziției.

Cu deosebită stimă
Gr. H. Grandea

UNDE SUNT FACTIOSII?

Am dovedit cred îndestul ca opoziția nu merita blamul nimănui fiindcă nu a eșit un pas măcar din stricta legalitate. Am arătat mai mult încă, că ea a fost leală către șeful Statului, dându'i timpul necesar să se reculească, să mediteze și să vadă adevărul; și că prin urmare blamul ce ni se aruncă fiind cu totul nejustificabil, merităm considerația or căru cu minte și într'adever bun patriot.

Opoziția a cruțat pe toți de multe ispite: noi, prin sîngele nostru rece am dat timp patimelor tuturor să se potolească. Căci în fine or-ce om fie el cât de sus pus este om cu slăbiciuni, și poate fi răpit de sentimente involuntare, de porairi nemăsurate, de simpatii sau antipatii greșite.... cu timpul însă rațiunea face loc pornirelor și dreapta judecată își reia imperiul ei suveran.

Și eu repet că mai cu seamă șeful Statului nu ne poate ține de rău pentru purtarea noastră. Căci în sfîrșit, am fi putut și noi risca totul pe o carte, precum face guvernul, am fi putut primi toate luptele așa cum ni se ofereau: ne-am fi organizat ad-hoc—precum guvernul și partizanii lui s'a organizat ad-hoc—am fi răspuns violenței prin violență, aprinzînd în țară mii de focare de

lupte care ar fi degenerat în vărsări de sînge....

Care ar fi fost rezultatul?

Spiritele s'ar fi înflăcărat din mult în mai mult, instinctul de legitimitate apărare ar fi excitat pe fie-care să nu mai cruțe nimic, și sub această ferbere a patimelor, a urelor, a violențelor incalculabile, poate spune cine-va unde s'ar fi oprit în cele din urmă pornirea furiei populare!

Adresez specialmente aceste întrebări, dinasticilor fervenți, dinasticilor puri și ortodoxi care s'a u deprins să înghiță cămila și să strecoare țînțarul.

Pentru ce atunci ni se tot aruncă acuzări pe care nu le merităm?

Dar dacă trebuie să se caute în fine unde sunt cei ce au eșit din legalitate, de sigur că nu se vor găsi în rîndurile noastre, ci în rîndurile acelora care, în azul regelui, au proclamat principiul monstruos că opoziția nu mai are drept la protecția legilor.... protecție de care se bucură în or-ce țară civilisată cel din urmă criminal, căru sub nici un cuvînt nu i se poate refuza justiția în timpul de astăzi.

Iată factioșii!

Ei au mai declarat în plină ședință a Camerii—pentru a împiedica și întrunirile publice precum împiedica alegerile libere—că «nația» are dreptul să puie la rezon opoziția, ridicându-se în picioare și oprind'o în exercițiul drepturilor ei.... La vocea primului ministru am văzut pleava uliței, drojdiile societății eșind din vizuinile mahalalelor la iveală, organizându-se fațiș în bande sub auspiciile poliției și luînd ciomagul în mîini. Aceste bande au început să spargă capetele cetățenilor onești! Justiția, procurorii și judecătorii, poliția, gendarmii și gardaștii veneau în urma și areștau și încarcerau pe cei batuți în numele legii!

Iată revoluționarii, nouii Jacobini, care restoarnă societatea punînd teoroarea în locul legalității!

Ce poate fi mai culpabil, mai anarhic de cât să vezi pe șeful guvernului, pe primul ministru, facînd apel la patimele urite, excitînd plebea cea mai decăzută a Capitalii și îndemnînd'o să intervină în jocul partidelor, în luptele politice, pentru ca să majorizeze pe unii în detrimentul celor-l'alți, se terorizeze pe toți și să amutească opinia adevărată a țării?

Își închipește cine-va pe Marchisul de Salisbury zicînd în plin Parlamentul englez ca este sigur că «nația» are sa puie la rezon pe Gladstone și are să-l împiedice de a face meetinguri în favoarea reformelor irlandeze?

Acest lucru nu se poate întempla în Anglia, fiind că cei ce l'ar îndrăzni și-ar subsemna propria condemnare; dar acest lucru s'a întemplat în Franca pe timpul Marei Revoluții, când bande de Marselezi, drojdia porturilor și scăpații pușcăriilor au înecat societatea cea mai cultă și mai civilizată din lume în torente de sînge, au desbrăcat'o și au jefuit'o! Același lucru se reproduce astăzi în țara noastră sub o monarhie constituțională!!!

«Nația» striga d. I. Brătianu

«Legea» strigam noi.

Cine este factioșul dintre noi și el? Prin bandiți organizați militărește și puși la ordinele poliției s'a nimicit libertatea alegerilor, până ne-am abținut de la alegeri... Prin bande de briganzi s'a nimicit dreptul intrunirilor publice, pînă ne-am abținut de la intruniri... Prin bande de bri-

ganzi ziua in ameza mare s'a dat asalt presei, s'au invadat domiciliile noastre in mijlocul Capitalei, pe Boulevard și in piața Episcopii, s'au devastat redacțiile, s'au rupt manuscrisurile, s'au spart geamurile și ușiile, în fine s'au spart capetele ziariștilor, și noi am suferit totul.

Ce mai trebuie să facem noi oare ca să nu fim considerați de facțioși?

Cum, când după atâtea infamii nu am pierdut cumpătul și nu am respuns prin represalii, nu am făcut apel la forță nici măcar pentru a ne apăra în destul, tot nu am bine-meritat de la legalitate?...

Dar am făcut mai mult. Fiind că am văzut că abținerea noastră, prudența noastră, erau rău interpretate, ne-am hotărât să luăm parte la niște alegeri nepolitice, la niște alegeri care nu schimbau întru nimic numărul partizanilor guvernului în Parlament: la alegerile comunale și județene.

În lași sala alegerii a fost invadată de bande de măturați de stradă, de fanaragii, cu epistații de la comisii și cu ajutorii de primari în frunte; în Botoșani s'au adus trupa de au tras focuri asupra cetățenilor; în Galați, cu toate presiunile imaginabile, opoziția a biruit cu o imensă majoritate.

Dar consiliul comunal ales a ținut cât în roze și a fost dizolvat pentru a se face noi alegeri; fiind însă că de astă-dată amicii guvernului au fost bătuți în colegiul întâi, s'au adus la colegiul II bătașii, armată, poliție, procurorii și cu toții au dat năvală asupra urnelor... se știe că a curs sânge îndestul. Nu mai vorbesc de asasinatelor judeciare ca a-cela încercat contra d-lui deputat Oroveanu, nici de cele petrecute la Vâlcea și în atâtea alte locuri.

Ei bine și de astă-dată am fost taxați de facțioși, de revoluționari de stradă!

Pentru ce?

Dacă ne abținem suntem conspiratori; dacă mergem la vot, sub amenințarea băteii, suntem criminali... Cum să facem dar ca să fim priviți drept oameni legalității?!

Astă'i nedemn; absurdul merge prea departe și trebuie să continuească.

Noi avem conștiința împăcată, că, în toate casurile ne am făcut datoria de buni și onesti cetățeni—supunându-ne cu riscul nostru să facem dovadă pozitivă, ca această situație nu mai poate merge înainte fără pericol pentru țară. Cine vrea să înțeleagă, înțeleagă odată!

Noi avem pretenția să fim, numai de cât, crezuți pe cuvânt; dar nu voim să se neghe evidența faptelor.—Și dacă cele petrecute pînă acum nu s'ar crede îndeculțătoare pentru formarea unei depline convingeri,

face-se o ancheta — dar o anchetă de oameni serioși și nebănuți: în fața acestei anchete se ne prezentăm noi de o parte și guvernul de altă parte cu partizanii lui, însă toți desarmați de puterea publică...

Iată vin alegerile generale; compu-i-se în vederea lor un guvern cu totul neutru, format în de-afară de ori-ce elemente colectiviste, strein de ori-ce amicie cu d. I. Brătianu.

Acesta e un mijloc infailibil pentru descoperirea adevărului întrag; face-se aceasta mare anchetă a opiniei publice în țara românească și se vede care 'i părerea ei asupra asociațiunii de camoriști și de mafioși ce ne guvernează de zece ani trecuți.

Nu voim să înșinuăm nimic prin această propunere, ci am făcut-o numai ca să dovedim celor ce discută buna noastră credință, că nu ne ferim de nici o judecată dreaptă.

La urma urmei, de se va face așa, sau de nu se va face, nu o știm și nici ne privește pe noi. Dar ceia ce știm este că astă-dată opoziția nu se mai poate sustrage de la luptă — orcum ar fi ea...

Opoziția va trebui să meargă înainte, în voia Domnului!...

A. D. Holban.

CRONICA

PE LATINEȘTE!

Observând că limba românească a ajuns:

Terchea, berchea
Trei lei perchea.

În ziua de astă-zii toată lumea vorbește românește în țara noastră chiar și țigani, d-nu Remus Opran, fostul prefect al Constanței, s'a gândit că ar face bine să rostească un discurs în limba latinească, în ziua când a fost inaugurarea statuei lui Ovidiu.

Idea mi s'a părut foarte nemerită și înțeleaptă.

Mat întâiu, un bărbat levent e dator să nu-ți vorbească de cât limba pe care o înțelege și fiind-că reșosatul Ovidiu nu știa de cât latinește, d-nu Remus Opran s'a crezut ținut să nu-1 încurce cu româneasca pe care poartă și a-avusese încă vreme să o învețe la liceul Sfintu Gheorghe din vechime.

Ex-prefectul Constanței a mai fost călăuzit și de altă idee când a trântit două ceasuri pe latinește în fața nesimțitoarei statue de bronz: a voit să înfunde pe d. Sturdza care nu-1 a răspuns de cât românește și pe primarul orașului pe care l'a zăpăcit în ast-fel de hal în cât bietul om, a răspuns: «Năvălirea atâtor oameni în cap cu ministrul Sturdza în Constanța, dovedește că Ovidiu a murit aici!» (textual).

Administrația a luat imediat măsurile cele mai strânsie pentru ca nu cum-va publicul în cap cu d. Sturdza să mai năvălească în alte orașe, cea ce ar produce îndată o mare încurcătură și ar face să se crează că Ovidiu a putut să moară alt undeva!

Dar serbările cu Ovidiu nu sunt încă sfârșite și ministrul instrucției publice a făgăduit că are și dânsul să vorbească latinește pe ziua de astă-zii.

Procurându-mi un extract după discursul ce va rosti d. D. Sturdza, mă grăbesc să-1 comunic cititorilor noștri. Iată-1:

Benigni atque amicissimi colectivisti!

Ho die, est dies onomastica magni poeti et herbarii Ovidii, supranumini Nassone.

Ille scripsit «Artam facere dragostem cum numerosos chibibușuros; illa artam ego non cognosco sed alter dixit mihi!

Bona est, non bona est, iste alta treaba est!

În ună bună dimineața, Ovidiu tipăritiv unam broșuram contra imperatorem Augustum, sub nomine «*Spionus germanicus!*»

Est illud quidem, in magna laude ponendum, sed Augustum se fecit foc et missit Ovidium surghiumum.

Accipienda plaga erat, sed ego ipse scripsi broșuram «*Spionus prusacus!*» et non surghiumum sum!

Tantum mutatus ab illo!

Benigni atque amicissimi colectivisti!

Ovidiu erat un porcus in chestiones de femeas, et quanquam habet statuum suam in Constanțam; si volete erijere meam mutram in Bucureștium aut in altam urbem, rogo vos săpare in marmoram sequenta verba:

VIATOR STAI!
HIC JACET MITITICUS STURZICUS!
EXGREAVIT, LINGEVIT,
ET ITERUM EXGREAVIT OMNES ET OMNIA!
Erat minusculus, infirmusculus, imbecillusculus et impotentissulus

Max.

INFORMATIUNI

Primum de la corespondentul nostru special din T. Severin următoarea corespondență:
Severin, 19 August, 11 ore noaptea.

Domnule Redactor,

Vă scriu în pripă, îndată ce eșii de la întrunirea ce avu loc astă-seară, în vederea alegerilor județene de mâine 29 corent.

E de prisos, cred, a vă arăta că fiecare cubent eșit din gura d-lor Ilariu Ișvoranu, C. Urdăreanu și alți oratori, erau primite cu tunete de auditori.

Stosarul de la Interne în nemernicia sa, a crezut că va slăbi forțele opozițiunii dacă cu câte-va zile înainte de alegerile județene, va dizolva consiliul comunal. Ei bine de rëndul acesta se va convinge că până nu se va dizolva pe sine și pe Ion. C. Brătianu cu toată camarila lui, opozițiunea din Mehedinți nu se va slăbi; ba încă ce e mai mult că județul nostru nu e mulțumit numai pe isbândeile sale personale, ci crede că prin cerbicia sa, va transmite și celor-lalte județe, acea electricitate a patriotismului și a nestrămutatelor d-rițe d'a scapa odată de hoitul de miserabili care a căzut pe capul țerei. Administrația e consternată, s'a făcut fel de fel de tentative pentru turburarea ordinii, dar miserabili au fost puși imediat la poartă. Victoria opozițiunii e sigură mai cu seamă în colegiul I și III unde 1000 de Persiceni și de Mihaș se vor frige dacă vor îndrăzni să pună mâna.

Pe mâine detalii. Vași fi trimis această mică corespondență telegrafică, dar fiind sigur că oficiul nu mi-o va primi, preferii mai bine s'o primiți cu câte-va ceasuri mai târziu, însă s'o primiți cu dorul inimii Mehedințenilor.

Ionșis.

E probabil că d. Ion Brătianu care eși se afla încă la Gova va veni în Capitală Vineri seară sau Sâmbătă de dimineață pentru a prezida Consiliul Miniștrilor.

Chestiunea lucrărilor de la Băcu pentru alimentarea Capitalei cu apă este încă în suspens.

Ar fi dorit ca Consiliul comunal să se grăbească d'a lua o hotărâre definitivă, hotărâre pe care știm sigur că chiar Societatea de construcțiuni o așteaptă cu nerăbdare și căreia dînsa se va grăbi a se supune, or cât de severă ar fi, starea de necertitudine de azi fiindu-1 mult mai păgubitoare.

Un scandal s'a întâmplat eși în portul Turnului-Severin, la locul de abordare al vapoarelor companiei de navigațiune austro-ungară.

Un călător având numeroase bagaje se scoboară din batel. La cererea ce i se adresează de a-și arăta pașportul el răspunde prin injurii. Arestat și dus sub escortă la birourul pașportelor, declară că se numește Petre Ivanoff și că este prefect al Vidinului.

Călătorul a fost pus în libertate pe garanția unui bulgar din T. Severin originar din Vidin.

Se presupune că Ivanoff a fugit din Bulgaria.

Ni se telegrafiază din Constanța că timpul redevenind favorabil regatele care figurez în programul serbărilor inauguratiunii statuei lui Ovidiu vor avea loc azi. Se speră că aceste regate pentru care numărul înscrierilor este foarte considerabil vor fi din cele mai brilante.

Demisiunea d-lui Radianu din postul de sub-director al penitenciarilor și înlocuirea sa prin d-nu Ștefănescu actual director al penitenciarului Vărărești sunt definitive. D. Radianu părăsește administrațiunea pentru a reîntra în magistratură.

Primum din partea d-lui G. Mihăescu Măgureanu din Mizil o întâmpinare la acuzarea ce i se aduce de ziarul *Resboiul* că ar fi speculat la cărți banii ce d-sa a adunat pentru incendiatiții din Botoșani. Ne grăbim a declara că la redacțiunea *Epocei* s'a primit din partea d-lui Măgureanu în ziua de 11 Iuliu trecut suma de lei 105 împreună cu o listă care s'sa și publicat în numărul 486 din Iuliu.

Poliția Capitalei se ocupă cu stăruință de cât-va timp de urmărirea făcătorilor de rele. În zilele acestea din urmă ea a pus mâna pe o mulțime de ovrei autori a numeroase furturi comise în capitală. Eși încă a arestat un grec implicat în crima din strada Fraților. El se numește Christea Pallios.

CURIERUL BAILOR

Sfârșitul stagiunii. — Navalirea oficialilor la Constanța. — Sarateanu și Ovidiu. — Programul serbării desvelirii statuei lui Ovidiu. — Discursul d-lui Opreanu. — Discursul d-lui Sturdza. — Defilarea. — Regatele.

Constanța, Marți 18 August.

Stagiunea e pe sfârșit. Multă lume a părăsit orașul către sfârșitul sepléménit trecut. Parte s'au dus să facă o partidă de plăceri în insula Principilor, pe țermii Bosforului; alții s'au întors pe la ocupa-

țiunile lor. Dacă n'ar fi fost serbările proiectate cu ocaziunea desvelirii Statuei lui Ovidiu, poate că și ei, amintindu-1 de suspinul plângător din *Lacul lui Lamar-tine*:

Ainsi toujours poussés vers de nouveaux rivages
Dans la nuit éternelle emportés sans retour,
Ne pourrions nous jamais sur l'Océan des âges
Jeter l'ancre un seul jour?

aș fi pornit către alte țermuri unde se pot mai voios și departe de figurinele administrații noastre să respir aerul vacanței.

Căci, drept se spui, dacă după plecarea lui Radu de la interne se mai astempărăse atmosfera Constanței, apropierea însă a inaugurării cără aci o mulțime de oficiali.

Sturdza cu căi-va slujbași din administrația sa; generalul Cernat cu partenerul său de ghiurdum și găciți pe cine încă? pe Sărățeanu c'un stat major de procuror și din circumscripția sa.

E o curată năvalire. Și ori-ce ar zice, protivnicii d-lui Koiciu, primarul Constanței, eși găsec că d-sa a fost foarte bine inspirat când a numit *navalire* vizita administrații de peste Dunăre la picioarele lui Ovidiu.

Dacă cine-va ar fi trebuit să se găsească măhnit apoi acela ar fi fost poetul singur. Auzi pelerinagiū făcut de Sărățeanu ca să venereze memoria celui care scria în Elegia III din Cartea III a *Tristelilor*:

Hic ego qui jaceo tenerorum lusor amorum
Ingenio perli Naso poeta meo
A tibi qui transis, ne sit grave

Quisquis amasti,
Dicere: Nasonis molliter ossa cubent.

Dar mai știți, poate că procurorul general din Galați, înainte a fi devenit *celebru* prin murdăriile de la alegeri, o fi fost și el oare când un: *quisquis amasti* (craidon de Câmpu-lung).

Alături cu acestia trebuie să semeneze aparte sosirea d-lui Remus Opreanu, fostul prefect de Constanța, care, în calitate de presedinte al comitetului pentru ridicarea statuei are a juca un rol însemnat în serbarea inaugurării.

Dar ca să nu anticipez, iată: *Programa oficială a serbării desvelirii statuei lui Ovidiu în ziua de 18 August 1887.*

La orele 9 dimineața d. ministru al cultelor și instrucțiunii publice va veni în piața Independenței, unde va avea loc serbarea.

D. Remus Opreanu, presedintele comitetului statuei, va ține primul discurs.

În urma acestuia d-sa va desveli statua.

D. ministru Sturdza va răspunde d-lui Opreanu.

D. primar al Urbei va ține ultimul discurs.

În urmă va avea loc defilarea trupelor.

Cetățenii Constanței sunt rugați a da concursul lor pentru reușita acestei serbări.

primar, M. Koiciu.

Ca să fiu exact trebuie să amintesc că serbarea de azi trebuie să fie precedată eși seară de o *serată literară și muzicală* în salonul Cazinului.

Programul acestei serate era:

1. *Uvertura «Semiramide»* de Rossini executată de muzica militară.

2. *Viața, scrierile, esul și moartea poetului Ovidiu*, conferință de d-r. I. C. Drăgescu.

3. *Alegro d'insimfonia Nr. 7 de Mozart* executat de muzica militară.

4. *Viața și scrierile lui Miron Costin*, învătăul cronicar al Moldovei, conferință de d-l. Vasile Alexandrescu Ureche.

5. *Marșul din Tanhauser de Wagner* executat de muzica militară.

Ca cine-va să poată asista la această serată trebuie să plească la 2 lei.

Știu că banii l-am plătit unui c. misar dar reprezentăție nu a fost.

Pentru ce? nu știu. Unii zic fiind-că d-l. Ureche n'a putut veni în Constanța, împiedicat de o doliu în familie.

Dar putea să vorbească d. Drăgescu or să ni se dea prețul intrării înapoi.

Treaba primarului.

Să viu la serbarea de azi.

Pentru un orașel ce portul Constanța, unde sunt atâți străini, eu cred că pregătirile serbării au fost foarte pe jos de cât eram în drept să ne așteptăm.

Prezum am zis și în telegrama ce v'am

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(56)

A. MATHEY — (ARTHUR ARNOULD)

CRIMA

DE LA

CRUCEA ROSIE

PARTEA II

FEMEIA LUI IUDA

VIII

Lipsind, mult poti pagubi

— Ce doamnă? zise Alain mirat. Portărița 'i o descrie.

Nu încapea îndoaia: era Zelia! Nu putea să creadă urechilor sale... și totuși era ceva sigur.

— Și e la mine încă? zise el înșfârșit înecându-se de emoțiune.

Se repezi pe scară.

— Ei, nu! A plecat... de mult, strigă în urma lui portărița. Acuma vă așteaptă un eomn... L'am lăsat și pe el să se suie crezând că eși acasă.

Dar el nu măd asculta nimic, nu mai auzia nimic.

Suia scările câte două la odată. Deschise ușa cu repeziune și se găsi față cu Jules Durandeanu.

IX

Nimic nu rămâne perdut

Iată ce se întâmplase.

Dupe vre-o jumătate de ceas în urma plecării Zeliei, Jules Durandeanu întrebă pe portărița hotelului dacă Alain era acasă.

Convinsă că lucrul era așa, de vreme ce nu 'l văzuse eșind, și întărîta în credința ei mai mult încă prin faptul că «femeia de lume» stătuse cât va timp și prin urmare trebuia să fi găsit pe acela pe care 'l căuta, portărița răspunse afirmativ și Jules Durandeanu urcă cele patru etajii, ca cine-va care cunoaște foarte bine drumul.

Ajungând la ușa, bătă de două ori în cet, și ne primind nici un răspuns, înțoarse cheia și intră.

Ca și femeia lui constată că Raimund lipsea.

Aceasta păru că nu 'l displace, căci făcu o mișcare nesimțită de mulțumire și se grăbi a închide ușa; apoi se uită cu băgare de seamă la toate de prin casa.

Ma! întâi se apropie repede de birou și începu a căuta, cu grabă de și cu multe precauțiuni, prin hârtiele răspândite pe el, privindu-le curios și punându-le apoi pe fie care la locul ei.

Din timp în timp se opria, ascu-

lând cu băgare de seamă dacă nu cum va vine cine-va, tresărind la cel mai mic șgomot, ca un om care se folosește de singurătate spre a umbla în lucruri streine.

Apoi isprăvind inspecțiunea hârtielor, fără mare folos dupe cum se vede, se învârți puțin prin odaie, să apropie de masa pe care Zelia lăsase albumul deschis, la locul unde se afla fotografia ce 'l adusese aminte de datoriile sale, o privi un moment într-un chip ciudat și închise din nou albumul.

Atunci se așeză pe un fotoliu, ca fața spre ușe, și începu să facă o țigară, cu multe ghibăcie, pregătindu-se a aștepta. După ce o aprinse, aruncă chibritul încă arzând.

Se uită, fără ași da seamă unde are să cadă.

Chibritul ajunsese lângă cămin, lângă o filă de hârtie strânsă în mână, pe care era s'o aprinda.

Din nenorocire se stinse prea curând hârtia rămase intactă, abia îngălbenită puțin la colț.

Durandeanu, care o zărise, se sculă cu oare-care lene și o culese totuși, ca cel care 'z zice:

— Adică, dască m'am uitat la celelalte, de ce nu m'auș uită și la asta?

Dar nepăsarea lui nu ținu mult timp.

Abia aruncă ochii pe ea și tresări.

Avea în mână biletul Zeliei către Raimund, scris de mâna ei, apoi aruncat într-un moment de rătăcire, în care

nu era în stare să prevadă, să judece nimic.

— O lo! zise el în cet, și apropiindu-se de fereastră, citi și reciti biletul, cu mare luare aminte.

Descoperirea ce făcuse păru al mișca foarte mult, dar nu se putea ghici a-nume ce fel de emoțiune adusese puțină roșată pe obragișii săi de obiceiul palizi.

Apoi stătu un moment nemișcat, gânditor, cu sprincenele încrețite, cuge-lând adânc la cele ce aflase.

Era el mâniaș? — Poate, căci buzele lui subțiri se stringeau într-un mod îngrijitor, pe când nările 'i se umflau.

Dar cu toate aceste, când ridică ochii, pentru a se uita împrejur cu luare aminte și a să asigura că e tot singur, ei ardeau cu o flacăra vie care dovedea mai mult bucuria triumfului de cât frigurile jelsosii.

El zmbi reuțăcios, și mulțumit, ameninștor, se apropie de masă, puse pe ea fo a de hârtie, bătând-o cu mâna și netezind-o bine ca să nu se facă că fusese bojița.

Dupe ce foșia luă înfățișarea ei de la început, o îndoi în patru, ca o scrisoare, scoase din buzunarul paltonului său un carnet plin de hârtii, o vîrî într-un compartiment gol, închise din nou carnetul, 'l puse din nou în buzunar și se așeză iar în fotoliul ce părăsise.

Când Raimund se întoarse, zece minute mai târziu, Jules Durandeanu is-

prăvia liniștit a patra țigară înconjurat de un nor de fum.

Vézând pe bărbat acolo unde credea să găsească pe femeie, căci pornise înainte fără a înțelege ce 'l spunea portărița, Alain Raimund simți o sguđuire grozavă, și nu se putu împedica de a striga speriat.

Cu imaginația lui de tînr și de amomezat alcătui îndată o dramă întregă:

Jules Durandeanu urmărise pe femeia sa, o surprinsese singură în odaia lui, unde nu trebuia să puie piciorul, și dupe ce o gonise, 'l aștepta pe dînsul, amicul său, spre a-1 bănui tradarea sa, al insulta și al provoca.

Remase dar pironit pe loc, mai palid de cât un mort, în situația unui om care vede rēstogolindu-se asupra sa un zid și care simte că va fi strivit sub dărămăturile sale.

— Bună ziua, dragă, 'i zise liniștit Durandeanu. Eată o jumătate de ceas de când te aștept.

Alain crezu că vrea să-și bată joc de el.

Înainte, cu toate aceste, gata pentru explicația neînțelurabilă ce era să urmeze, și sforțându-se a-și redobândi liniștea și prezența de spirit care 'l erau trebuincioase mai mult de cât orcând.

(Va urma)

transmis azi la 10 ore, monumentul rădicat de noi Români poetului Ovidiu, are o semnificație mai întinsă de cât aceea a vechii născute memoria nenorocitului poet care amără, persecutat, a fost destinat să se petreacă restul vieții între vulturii bătrânului Istru, o grădă care înghia (zice Ovidiu) și pe coasta dealului pururea bătut de furtunoasele ape ale Pontului Euxin.

E un alt moment solemn care premerge pe celelalte în figura de bronz a lui Ferrar, înfipă la căte-va ceasuri de vechiul Durostor, în provincia fostă o dată sub sceptrul lui Mircea.

Ei bine, cu un discurs al d-lui Opreanu, c'un răspuns al d-lui Sturdza, un fel de mezelic de patriotism trezid, în fine, c'o frază naivă a unui ignorant ca Koiciu, nu pot, or câtă stăruință și-a da să celebrez precum se cuvine momentul acela solemn din viața politică a țării, despre care zisei sus o vorbă.

Drept vorbind, singură cuvântarea d-lui Opreanu merită o mențiune specială. D-sa a administrat Constanța după război și trecerea sa pe aci, de și de scurtă durată, a lăsat frumoase suveniruri.

Fără să gresesc, dacă d-sa ar fi stat la locul său unde a dat dovezi de pricepere și trager de inimă, poate că azi am fi avut și podul peste Dunăre și Constanța un înfloritor port de mare.

Acum toate, acestea merg de îmbogățesc albumul iluziunilor pierdute și d. Opreanu a îngrijit încă tiner să culeagă în liniște la Casație fructele colaborării sale de odinioară la «Alegătorul liber».

«Tempti passati», vorba latinităului nostru confrate Bals.

Să revin la cele auzite azi. D. Opreanu a deschis șirul cuvântărilor. «Pe ruinele vechii Tomis s'a ridicat ténéră Constanța, a zis d. Opreanu.

«După ce prin vitejia celor de la Grivița am recucerit ce era al nostru, venim azi să sərbătorim—perpetuând în bronz memoria unuia din străbunii hoștrii—evenimentul feniit al alipirii Dobrogi la țările surori.

«Și bătrina Italia, patria noastră comună, cetatea eternă Roma, a ținut să participe la această serbare. Sculptorul Ferrari ne-a trimis statua duple malurile Tiburului, iar comuna Sulmona, leagăna lui Ovidiu vine azi să ne felicite printr'o telegramă că am adus la bun sfârșit opera întreprinsă.»

«Acestea sunt punctele culminante din discursul d-lui Opreanu și eu l'as fi aplaudat cu amindouă mâini, dacă nu l'as fi văzut alunecând de vr'o două ori pe terenul ferbinte al adorării guvernului.

Să analizez ce a zis d. Sturdza? Să vedem de ce pot.

A amintit întâi de colonizarea de acum 18 secole trecute. D-sa găsește, acum, că am sosit în acea epocă pe care o numește semnul de despărțire între trecut și viitor. După atâtea vijelii, zise ministrul instrucțiunii, am ajuns în așa stare că, acum noi popor ținăr la porțile Orientului european, să putem, oțelii, sərbătorii pe Ovidiu, ca pe un strechechiu al neamului nostru, în vechia Tomis. Dacă ne-am fi propus aceasta acum două secole, ne-ar fi fost cu neputință.

De aci, trecând mai departe, aduce câte-va laude meritate d-lui Opreanu.

Credeam că s'a sfârșit. În realitate acum începe d. Sturdza.

D-sa și propune într'o disertație cu totul afară din situație, să repete din nou acel sir nesfârșit de apologii la adresa partidului și a regalității.

Aerul s'a reînțit, zice d-sa. Și cum s'a ajuns aci? Cauzele sunt trei.

Ma întâi de toate am rămas nedespărții de origina noastră. Trecură peste noi popoarele barbare, ca valurile fioroase ale unui riu, peste noi și am rămas.

Și după cum se zice: apa trece, pietrele rămân, tot-fel și noi români, coloniști al lui Traian, veghem de 18 secole pământul strămoșesc.

Iată un adevăr istoric—de și devenit tiradă în gura ministrului—pe care l'am aplaudat.

A doua cauză este că ne-am ținut în curent cu dezvoltarea lumii occidentale.

Și aci esact într'u cât-va. Vine a treia cauză.

În al 3-lea rând, vine stabilitatea care a dat Statului român un rost ce nu l'avea înainte.

Stabilitatea prin unitatea în limbă, stabilitatea prin monarhia ereditară.

Fără îndoială, că enunțarea acestor principii de Stat, care sunt un fel de a, b, c, în materie de politică, conțin verități nediscutate.

Dar modul cum le explică ministrul; spuza pe care o trage d'nsul numai pe lurtă amicală seî politicii; concluziunile la care ajunge; apologia cu care sfârșește, zicând: să ne ținem strinși în jurul lui Carol I care e steaua ce ne arată calea luminei; toate acestea fac ca scântea de adevăr să devie un loc comun ce nu impresionează pe nimeni.

Și fără discuție, cea mai mare reeală a domnii la desvălirea statului.

Trecând la discursul primarului zic: nenorocit fusesi poete că a statue fu dată în păstrare unui biet Koiciu; dar mai ști, fericiți cel săraci cu duhul că a acelora e împărăția cerurilor.

După discursuri defilarea. Nimic caracteristic. Soldații noștri sunt cunoscuți.

Toți, liniși și voinici, au salutat statua în sunetul muzicii.

Pe mâine sunt anunțate regatele. Alături programa. Marea e agitată.

Căpitanul Macri la care un amic al meu s'a înscris erl pentru cursa de distanță mi zicea: Fa tempo cattivo, și nu spera în reușită.

De alt-fel pregăriti se fac. Micul vas român Constanta, având de comandant pe căpitanul Barbieri a sosit Duminecă seară în port.

Aseară bordul vasului era iluminat și marinarii au tras câte-va rachete.

Vom vedea ce va fi mâine.

Sandu

REGATELE DE CONSTANTA

Mercuri 19 August 1887

Membrii Comitetului executiv:

Domnii: Gafencu, Arthur Green, Mourousy Costaforu, Capitan Barbieri, Căpitanesco.

Membrii comitetului General:

Domnii: General Dunca, Emm. Cololegi (Prefectul județului), Koiciu (Primarul orașului), Prîntul Sturza, General Barozzi, Marghilom, Tache Protopopescu, Benderli, Colonel Sallmen, Colonel Palladi, Porumbaru, Harris.

Membrii de onoare:

Comandantul și Statul-Major al Vasului de Resbet «COKATRICE».

No. cor.	DISTANTA	PROGRAMA	Premieri Incl. noi
			1 2 3
1	3 mile	Bărci mari cu până	80 30
2	2 mile	Bărci mici idem	50 20
3	1/2 mila	Bărci cu 2 lopeți con-	40 15
4	1 mila	duse de o persoană	
		Bărci cu 4 lopeți con-	60 20
		duse de 2 persoane	
INOTATORI			
5	150 metri	Cursa de iuțala	40 20 10
6	1000 "	Cursa de distanță	60 30 10
7		Afundatorii (Talgeri)	
8		Catarg uns orizontal	
CURSE PE PĒMENT			
9		Catarg uns vertical	
10	50 metri	Course în saci	20 10 5

Intrarea pe Vasela Constanța și Evelyn va fi rezervată subscripătorilor.

Este interzis bărcilor cu lopeți, se aibe lopeți de schimb. Bărcile cu până nu vor avea de loc lopeți.

Intrarea 50 bani. — Inceputul la 2 ore p. m.

NB. Serbarea va avea loc la Vii său în Port dacă timpul va fi nefavorabil.

DIN STRAINATATE

Francia

Rezultatele obținute în Franța la alegerile din urmă de către partidele monarhiste aliite, sub numele de *Unirea Conservatoare*, nu sunt de natură a place și a mai seduce și pe viitorime pe seful bonapartist, pe prințul Victor, care nu e de loc mulțumit de împrejurarea că din două sute deputați ce formează uniunea conservatoare o sută cinci-zece sunt monarhiști și cinci-zece numai bonapartiști...

Intr'o convorbire ce prințul Victor a avut zile acestea cu un reporter al ziarului «Figaro» el a făcut declarațiuni categorice și a zis cum că nu mai voeste uniunea conservatoare, ast-fel cum că a fost practică. El nu mai vrea să furnizeze alegătorii candidații prinților d'Orleans.

Prințul Victor se întreba cu amărăciune, dacă această uniune nu e cu deservire reatabilă, fiind dat, cu majoritatea conservatoare a ajuns să sprijine un minister oportunist.

Dupe ce arată pe larg profesiunea sa de credință și caracterul monarhiei ce înțelegem să reprezinte, prințul termină plângându-se că bonapartiștii n'au parale, ceea ce ne face să presupunem că odată venit la putere va de bieții contribuabilii.

La aceste iată ce răspunde ziarul «Le Gaulois»:

«D. Conte de Paris a declarat că drapelul tricolor era drapelul său, că monarhia democratică și modernă este monarhia sa. «Astă monarhie și acest drapel nu aparțin deci, în mod exclusiv prințului Victor și Bonapartiștilor.

Ziaru în chestie zice că Bonapartiștii nu au nici un tip de monarhie care se le aparține lor cu deosebire și realizării căru tip el se fie trebuincios.

«Așa de exemplu, continuă el, cu toții știm că mulți d. n partisanii Contelui de Paris visează monarhie autoritară și că nu privesc toamă cu ochi red o constituție ca cea din 1852, bine aplicată și potrivită cu împrejurările.»

«În ceea ce privește plebicitul, care consacraza eriditatea și tradițiunea, se știe că d. Edouard Hervé l'a cerut în ziarul «Soleil» și că noi îl acceptăm cu plăcere în «Gaulois».

«Am declarat adese ori, mai adăogă «Gaulois», și mai declarăm încă că vrem o monarhie imperială, cu d. Conte de Paris ca sef.»

La aceste zise ale ziarului frances nu vom face de cât o observație:

Regretăm văzând că monarhiștii din Franța intră pe calea autoritară a absolutismului cesarian.

Belgia

Câte-va ziare belgiane și chiar mai multe fol germane au manifestat, într'un ton puțin convenabil, mirarea lor pentru aceea că Regele Belgiei, cu ocazia inaugurării statuoelor lui Breydel și a lui Coninc la Bruges, s'a servit, în allocuțiunea sa, de limba fran-«ză într'un oraș flamand.»

Ziarul «La Meuse», din Liege, calificând aceste zise de *impudenta sau de eroare*, dă deslușirea următoare asupra faptului care a escitat aste susceptibilități:

«Regele, dorind să arate Flamanzilor o deosebită simpatie, s'a gândit foarte serios, să vorbească locuitorilor din Bruges în limba flamandă.»

El însă nu posedă bine această limbă. Cu toate astea regele ar fi pus pe cine-va să l' traducă discursul în un pur și elegant neerlandez crezând că ast-fel nu l' va remănea de cât se l' citească și să bage de seamă a pronunția în mod corect.

Intențiunea regelui a fost adusă la cunoștința primarului de Bruges, d. Amedeu Visart. D. Amedeu Visart, care vorbește bine flamandul, dar care, în ceea ce privește limba neerlandeză nu știe nimic, a rugat cu stăruință pe rege d' a renunța la proiectul său și de a vorbi în franțuzește, pentru ca și el să l' poată răspunde tot așa.

Nu mai și numai ținând seamă de stăruințele primarului, regele s'a decis să și zică discursul așa cum îl scrisese în limba franceză.

Pentru a nu nemuțumi însă pe Flamanzi, traducțiunea flamandă a discursului regal a fost imediat distribuită printre mulțime și a doua zi prințul Baudouin a fost trimis la Bruges și înscărcinat se complimenteze în limba flamandă administrația comunală.

Decedatul a lăsat în urma sa 2 copii orfani.

Furtuna.— La Domnești a fost erl o furtună violentă. S'a resturnat o mulțime de învelșuri după la case, s'a rupt pomi de o grosime oare-care și turnul bisericei a fost desvelit.

DIN DISTRICTE

DOROHOI

În cea ce privește afacerea ovreului-arendaș Fischer de la Pomăria, din

măna căruia se zice că s'a tras moartea locuitorului Bizuc, corespondentul nostru ne scrie cum că o nouă versiune circula prin localitate.

Aceasta versiune consistă în aceea că o serie de noui martori, citați la instrucțiune pe Sâmbăta viitoare, ar fi gata a depune, cu multă siguranță, că moartea locuitorului Bizuc, constatată de ultimele două anchete medicale ca provenită din bătaie n'ar fi tocmai un rezultat al bătăii suferite de la arendașul Fischer, de oare ce nenorocitul, în urma acestei bătăi a lucrat neîntrerupt timp de mai multe zile, ceea ce dovedește, că leșunile primite cu acest prilej nu erau de loc grave.

După șase zile numai, numitul Bizuc, s'a luat la ceartă cu un alt locuitor Spiridon Vieru, pe când se găsea în cărciumă, și acest din urmă l'ar fi bătut atât de crunt încât bietul Bizuc ar fi esclamat cu durere: «Mai ucis, tăharule!»

Ceia ce se și întâmplă, căci a cincea zi după aceasta, el muri.

O mulțime de oameni se zice că ar fi fost martori la asta scenă.

Nu știm până la ce punct asta nouă versiune este adevărată; ne mărginim însă a o înregistra, în așteptare ca instrucțiunea de Sâmbăta să o confirme sau se o desmintă.

BACAU

«Renașterea Bacăului» scrie următoarele în ultimul său număr privind la noui violări de teritoriu din partea vecinilor unguri:

«La 4 August pe coasta muntelui Kerrebik comuna Brusturoasa județul Bacău aproape de hotarul Româno-Unguresc, 5 locuitori de ai noștri coseau fânețele lor. — De odată se văzură ataca de o bandă de vr'o 70 Unguri tnr-mați, care i-au rădicat cu forța și i-au dus într'o comună de dincolo unde toți cinci au fost arestați. — Doi din locuitorii au spart arestul și au scăpat, cei-alți stați astă-zi secuestrați și arestați în Ungaria. — A doua zi ceata de Unguri au venit iarăși în mare număr spre a ridica fână de pe teritoriul român. — Garda militară de la un pichet român s'a opus, și se zice că s'au tras și focuri de o parte și de alta, fără însă să se semnaleze vre o nenorocire.

«Ungurii s'au împraștia, dând foc la fânețele de pe munte.

«A treia zi 6 August în zorii de zi Ungurimea a năvălit la pichetul No. 6, unde erau doi soldați; pe aceștia i-au bătut cumplit, li-au luat armele și alte efecte militare; și în trecerea lor în Ungaria, au distrus garduri și hotare, au distrus și dat foc semnelor de pe frontieră.

«În adevăr d-nul Prefect s'a grăbit a merge la fața locului, cu d-nul Comandant al Regimentului 27 de Dorobanți Bacău; dar era prea târziu.»

Iată ce vrea se zică se te lasă călcat pe coadă, cum zice românul. Dacă guvernul nostru nu se purta așa de gugu-mănește cu prilejul violării teritoriului la Predeal, asta nouă violare de sigur că nu se comitea.

Cerem cu stăruință măsuri energice contra astor acte de vandalism care lovesc nu numai în demnitatea țării dar și în interesele materiale ale marginașilor noștri!

COVURLUI

«Vocea Covurluiului» ne înștiințează cum că prevederile sale, relativ la admisiunea copiilor în scoalele primare se realizează.

La unele scoale s'au admis puțin e-levi din nou, dar la altele nu numai că nu s'a primit nici unul din noui, dar s'a respins și din cei vechi.

Parinți a sute de copii sunt disperăți neștiind ce se facă și cui să se adreseze pentru a nuși expune copii a perde un timp prețios. Institutorii, aședeați prin stăruințele lor, nu pot face nimic.

Foia în chestie previne pe părinți că ori-ce stăruințe pe lângă institutori sunt zadarnice, căci ei au ordine ministeriale în astă privință.

Ea l' sfătuește să se adreseze ministrului instrucțiunii, și să se adreseze energic.

Plătind toate dările ce se impun, supundu-se tuturor obligațiilor, părinții au dreptul să pretindă ca măcar să se dea scoli copiilor lor.

Ne unim, d'asemenea, în totul, la justele reflecții ale confratelui nostru, și cerem cu stăruință scoale pentru copii noștri!

STIRI MARUNTE

Recrutare.— Azi a început în capitală recensământul pentru recrutarea lînerilor necesari armatei.

Comisiunea se compune din un comisar Moruzian, din un comisar comunal și din delegatul Mahalalei.

Potlogar.— Poliția a arestat aseară și condus la secțiunea 17, pe un individ ungur care furase 3 inele de la un domn Șteru. Inelele au fost predate numitului domn iar ungurul după ce l' s'a încheiat un proces verbal de furt a fost condus la Poliție, de unde va fi transportat la penitenciaru Văcărești.

Moarte grabnică.— Azi noapte pe la ora 12 și 1/2 în strada Grădina cu caî No. 43, a încetat subit din viață d-nul Anton Voinescu. Venind comisarul respectiv a înch iat un proces-verbal. În urmă spre zia a venit un medic care a constat că numitul a murit din cauza unei boale ce avea la inimă.

Decedatul a lăsat în urma sa 2 copii orfani.

Furtuna.— La Domnești a fost erl o furtună violentă. S'a resturnat o mulțime de învelșuri după la case, s'a rupt pomi de o grosime oare-care și turnul bisericei a fost desvelit.

Abatoriu Militar.— Intendența militară a decis înființarea unui abatoriu pe cheiul stâng al Dâmboviței, ast-fel ca să se poată procura carne pentru militari și mai bună și mai efțină. Deja o comisiune s'a dus la fața locului spre a alege terenul.

Posturi vacante.— Direcțiunea școalei de Comerț din Capitală ne roagă a aduce la cunoștința absolvenților cu diplomă a acestei școale, că la camerele de Comerț din Iași, Botoșani, Pitești și Focșani, sunt vacante posturile de secretar, și că ele vor fi încredințate acelor ce ar dori, cu condițiunea ca pe lângă diplomă, să aibă și o practică de peste doi ani în Comerț.

Cererile se vor adresa la direcțiunea școalei, verbal sau în scris, și cât mai curând.

ULTIME INFORMAȚIUNI

D. Mitiță Sturdza care a profitat de mergerea sa în Dobrogea pentru a vizita mai multe școale se întoarce mâine în București.

Intre persoanele care și-au pus candidatura la prefectura de Ilfov pentru cazul când actualul titular al acestei prefecturi va fi numit inspector al creditelor agricole este și d..... Pantele Popazu, fostul Lozovean!

Am vorbit în numărul nostru cu data de 2 August despre un soldat care se găsește ca fecior în casă la d. Nichi Fremdensohn și care a fost mutat din al 3-lea în al 4-lea regiment de infanterie de linie numai pentru ca jupinul să nu fie privat de serviciile lui. Sunt aproape trei săptămēni d'atunci și d. ministru de resbel n'a luat încă nici o măsură pentru a face să înceteze scandalul.

Revenim dar din nou asupra faptului și ca să nu poată pretinde d-nu ministru că nu i' dam toate indicațiunile trebuincioase pentru a i' înlesni cercetările adăogăm că soldatul se numește Tache Ionescu, că în regimentul al 3-lea era înmatriculat la No. 417 și că ordinul de zi pentru mutarea sa în al 4-lea poartă data de 16 Mai și No. 219.

Ni se spune că la 1 Septembrie numărul agenților poliției comunale va fi considerabil mărit.

Negreșit ca măsură pregătitoare pentru viitoarele alegeri.

Aseară a sosit în Capitală căpitanul din armata rusească Vladimiroff și azi dimineață a plecat cu trenul de Giurgiu de la 7 ore și jumătate de dimineață mergând în Bulgaria De căte-va zile mai puțin ofițeri ruși au trecut prin orașul nostru cu destinațiune pentru Bulgaria.

Biourile poliției comunale se vor muta în curind în noul local construit în curtea Primăriei.

O nouă școală izraelită s'a deschis în București pe lângă sinagoga din strada Libertății zisă a bătrînilor o-vrei. Această școală este deschisă numai copiilor săraci cărora comunitatea dă nu numai tot ce le trebuie pentru studii dar încă și haine și încălțăminte.

ULTIMA ORA

AGENTIA HAVAS

Moscova, 1 Septembrie.— «Gazeta Moscovei» vorbino de simpatiile aparente ale oare-cărui ziare germane pentru Rusia, sfătuește băgare de seamă în privința prințului de Bismarck, samsarul tratatului de Berlin, al căru principiu fu excluderea influenței rusești din peninsula balcanică.

Sofia, 1 Septembrie.— Combinațiunea Stambouli fiind părăsita, d. Jivkoff a fost însărcinat să formeze un nou cabinet. Până acum lista noilor miniștri nu este făcută.

Viena, 1 Septembrie.— Ziarul Oficial publică numirea baronului Kosjek actualimite la Teheran, ca ministru plenipontențiar la Atena. Baronul de Trautemberg este numit ministru la Berna; iar generalul Choemmel ministru la Teheran.

INSTITUTUL DE DOMNISOARE

AL PROFESORILOR ASOCIATI

No. 16. — Strada Comet — No. 16

Cursurile pe anul 1887-88 în acest Institut vor începe la 1 Septembrie.

Pe lângă clasele primare și două gimnasiale până acum înființate, se vor mai adăoga și celelalte clase gimnasiale până la a VI inclusiv.

Programele în vigoare sunt acelea ale Statului.

Elevele, după dorința părinților, vor de-pune examenele la Stat sau în internat.

Limbele germană și franceză sunt obligatorii pentru toate clasele.

Limba engleză, italiană, musica instrumentala, dansul și gimnastica vor fi facultative și se vor plăți deosebit.

Se admit interne, semi-interne și externe. Plata pentru cursul primare e de 700 franci, pentru cel gimnasial inferior 800, pentru cel gimnasial superior 1000—Semi-interne 400 franci, iar externele 250.

Directoare.

Alexandrina Filonescu

Profesoare de pedagogie și filosofie la școala Centrală. No. 473

INSTITUTUL PENTRU DOMNISOARE

Strada Scaune No. 47

Cursurile primare și liceale vor începe la 1 Septembrie. Anul acesta se înființează și cursul superior de liceu. Programele statului sunt obligatorii, iar examenele se trec naintea comisiunilor ministeriale. Inscriserile se fac în toate zilele la cancelaria Institutului. Director de studii, d-nu C. C. Dobrescu, profesor la liceul Sf. Sava.

Directoare E. C. Dobrescu.

No. 470—13 ori

GRAU DE SEMANȚA

Am de vânzare grâu de sămânță foarte curat, la moșile mele din Buzău, Ilfov și Vlașca.

Doritorii se pot adresa:

În București la casa mea str. bisericea Amzei No. 7.

În Buzău la d. N. Pantazescu.

În Giurgiu la d. G. A. Teoharide.

VIDECAREA BOALELOR SECRETE CAPSULE ANTIBLENORHAGICE

RECOMANDAM LEGATORIA DE CARTI R. PERL

UN ELEGANT SALON DE FRISERIE PENTRU CAVALERI

MEDALIE DE AUR DENTALINA

PRIMA FABRICA ROMANA DE LINGERIE, CORSETE SI CARTONAGIU

IOAN G. GHICA ADVOCAT

NU MAI ESTE DURERE DE DINTZI prin intrebuintarea elixirului dentifric

FARMACIȘTUL DIMITRIE G. GHERMAN BUZEU

APELEGAZOASE APA LITINATA (GAZOASA) APA ALCALINA (GAZOASA)

Bacherlin CEL MAI PROBAT REMEDIU

INSTITUTUL HELIADE RADESCU

CERCETARI LITERARE de Ar. Densusianu

MERSUL TRENURILOR CAEI FERATE ROMANE Valabil de la 19 Iunie (1 Iulie) 1887